

Beeld, Water, Warmte en Werk

Bij bovenstaande kreten denkt u misschien aan een column over de huidige methoden van onkruidbestrijding op verhardingen, met heet water en hete lucht. Daar wil ik het echter niet over hebben. Daar zijn we al zo druk mee allemaal, en het levert veel extra werk op.

Iets anders deze keer.

Ik wil eens even zeggen dat groenvoorzieners op dit moment (half/eind juni 2016) niet overal aan de vereiste beeldkwaliteiten betreffende onkruidbestrijding in de plantvakken kunnen voldoen. Let op het nadrukstreepje in het woord 'kunnen'. Het kan namelijk echt niet.

Door de huidige klimatologische omstandigheden hebben we, naast de bekende problematiek met waterhuishouding in stedelijk én landelijk gebied, steeds vaker nog een ander probleem in de openbare ruimte: de extreme groei van onkruid in plantvakken. Warmte en water zorgen voor een groeiexplosie en daardoor voor zeer veel extra werk.

In onze plannen schrijven we allemaal braaf dat we voorbereid zijn op deze groeipieken en dat we extra capaciteit hebben in de zomermaanden. En dat is ook zo. Maar mogen we ook eens zeggen dat alles zijn grenzen heeft? Ook die extra capaciteit in relatie tot de extreme groei!

Aan de hand van een casus wil ik dit kort uit te doeken doen. Als er een wijk moet worden onderhouden op B-niveau, begroten we daar uren voor. Die uren worden vervolgens omgezet naar de inzet van een bepaald aantal mensen, laten we zeggen gemiddeld 10. Wij weten dan dat dit er in de piekperiode misschien wel 15 moeten zijn om aan het beeld te kunnen voldoen. Maar als het door de groeiomstandigheden 25 mensen moeten zijn, dan wordt dat momenteel erg lastig. En dan doel ik niet op de financiële consequenties, maar op de factor arbeid.

Sw'ers en Wajongers zijn praktisch niet meer te krijgen. De werkelozen die willen werken, zijn medio mei allemaal aan het werk. De rest wil niet, zolang we geen gedisciplineerde arbeidsscholen creëren waar mensen verplicht op militaire wijze wordt geleerd dat je moet werken in het leven om brood te kunnen eten. Dus rest ons helaas niets anders dan nog enkele bussen Hongaren en Polen te bestellen, wat doorgaans geen visitekaartje is voor je bedrijf.

In mijn utopische wereld onderhoud je de wijk toch met Nederlandssprekende professionals, geassisteerd door leerling-hoveniers en lokale werkelozen of arbeidsgehandicapten die hun eigen wijk onderhouden. Kleinschalig gebeurt dit gelukkig wel, maar als het om de massa gaat, wordt dit soort trajecten best lastig.

Dit is geen klaagzang, maar een feit bij alle groenbedrijven die voor gemeenten en woningcorporaties werken. Collega's die hiervoor een andere oplossing hebben, mogen een volgende column schrijven.

De bouwsector kent en erkent officieel enkele reële omstandigheden waarvoor een project kan stagneren of uitlopen, maar er zijn praktisch geen groenonderhoudsbestekken die hiervoor ruimte bieden. Misschien dat de CROW en de vakorganisaties dit eens kunnen agenderen.

Wat hierbij direct al enigszins zou kunnen helpen, is begrip. Begrip en het erkennen dat er grenzen zijn aan het uitvoeren van grote hoeveelheden arbeidsintensief werk in een korte periode.

Gelukkig kunnen we met veel van onze opdrachtgevers fijn en constructief in gesprek. Maar er zijn ook verhalen dat zo'n eerlijk gesprek niet mogelijk is en de directievoerders en toezichhouders star volhouden dat het 'ons probleem' is. Kan ook bij die categorie directievoerders gedurende de maanden juni en juli niet wat meer begrip voor ons tonen?

Een belangrijke voorwaarde is dat de directievoerder ziet, verneemt en erop vertrouwt dat de aannemer alles op alles zet om aan het beeld te voldoen. Dat betekent dus: niet alleen met die gecalculerde 10 man blijven lopen, maar extra inzet waar dat mogelijk is.

Naast deze voorwaarde is er een belangrijk uitgangspunt: werken op basis van beeld moet een middel zijn, geen doel op zich.

Ook burgers zijn mensen; zij willen best begrip opbrengen als ze zien dat er alles aan wordt gedaan, als daarover maar goed wordt gecommuniceerd. En in het veld kan het misschien worden toegelicht door een Nederlandssprekende hovenier. Dan is die burger best tevreden te houden.

Ik wens u, namens alle hardwerkende collega-bedrijven en begripvolle opdrachtgevers, een fijne zomer toe!

Wilco Boender
Commercieel Manager
Verheij Integrale groenzorg

Be social

Scan of ga naar:

www.Stad+Groen.nl/artikel.asp?id=41-5941